

✙
MĂNĂSTIREA
BUNEA

GHID TURISTIC

CUPRINS

Date geografice	4
Istoria Târgoviștei	6
Mănăstirea Bunea	10
Calendarul sărbătorilor religioase	40
Obiective turistice din Târgoviște și din împrejurimi	42
Calendarul evenimentelor culturale	50
Rețete tradiționale	54
Informații utile	58

DATE GEOGRAFICE

Municipiul Târgoviște este situat în sudul țării, în partea centrală a județului Dâmbovița, la zona de contact dintre dealurile subcarpatice și Câmpia Română, pe malul drept al râului Ialomița. Totodată, Târgoviștea este și loc de întâlnire a trei drumuri naționale: DN71 București-Sinaia, DN72 Ploiești-Găești și DN72A Târgoviște-Câmpulung.

La și la nord municipiul este înconjurat de dealuri, iar la vest și la sud se învecinează cu Câmpia Română. Altitudinea maximă a reliefului este de 295 m, iar cea minimă este de 265,4 m.

Depresiunea intracolinară în care a apărut și s-a dezvoltat orașul Târgoviște este străbătută de râurile Ialomița, Ilfov și Dâmbovița.

În privința climei, Târgoviștea este o zonă cu ierni blânde și veri răcoroase, temperatura medie anuală fiind de $+9,9^{\circ}\text{C}$. Arealul târgoviștean beneficiază de o cantitate medie de precipitații de 600 mm/an. Numărul zilelor cu ceață este de 50–55/an. Grindina se formează în perioada caldă a anului, lunile mai-august.

În împrejurimile orașului sunt păduri de stejar, iar în

Vedere panoramică a orașului de pe Dealul Voievozilor.

lungul râului Ialomița păduri de luncă cu stejar pedunculat, frasin de luncă, plop și sălcii. Prezența luncii Ialomiței, a lacurilor de la Priseaca și a zonelor umede din jurul lor a favorizat dezvoltarea unei vegetații palustre.

Inițial în câmpia Târgoviștei a existat o faună bogată, caracteristică pădurilor de foioase și luncilor, ariilor umede, lacurilor și apelor curgătoare. Această faună se mai păstrează numai parțial, în principal din cauza intervențiilor antropice și restrângerii masive a pădurilor.

În ceea ce privește populația orașului, aceasta a

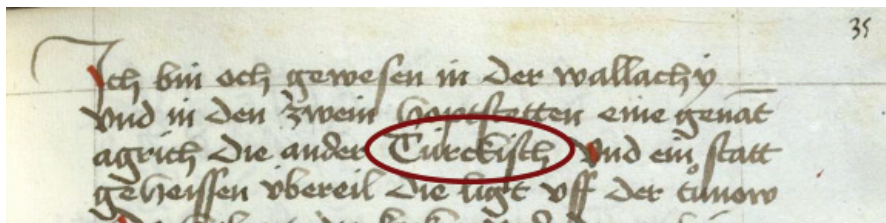
înregistrat, între 1400 și 1700, pe fondul creșterii importanței orașului, devenit cetate de scaun, o creștere semnificativă, de la cca 6.000 de locuitori în perioada de început a așezării, la 40.000 la jumătatea secolului al XVIII-lea. Urmare a mutării capitalei Țării Românești la București, numărul locuitorilor a scăzut, statisticile anului 1832 consemnând doar 3.824 de persoane. Către sfârșitul aceluiași veac, mai exact la 1892, se înregistrează din nou o creștere la 8.299 de locuitori. Potrivit datelor ultimului recensământ, populația municipiului este estimată la aproximativ 74.000 de persoane.

ISTORIE

Deasupra: Ruinele Curții Domnești într-o imagine de la 1868. Fotografie de Carol Pop de Szathmari.

Pagina din dreapta: Prima mențiune documentară a orașului de la 1396, în cartea lui Johann Schiltberger, *Reisebuch*, ediția princeps, apărută la Augsburg în 1470. (Biblioteca Universității Heidelberg)

Orașul Târgoviște a fost reședință domnească timp de mai multe secole și un important centru economic, politic și administrativ al Țării Românești.

Numele provine de la cuvântul *târg*, ce înseamnă peste tot în lumea slavă o piață sau un loc de schimb, în timp ce sufixul *-iște*, tot de origine slavă, desemnează locul unde a fost ceva. Târgoviște înseamnă deci „locul unde a fost un târg”.

În depresiunile intracolinare în care s-a dezvoltat orașul s-au găsit urme de viață încă din epoca neolitică, constând în așezări și morminte din epoca bronzului, atestate de importantul tezaur din piese de aur descoperit la Perșinari. Au mai fost descoperite urme din perioada târzie a fierului, precum și din secolele III î.Hr. - I d.Hr. aparținând civilizației geto-dacice. Din secolele II și III d.Hr. au fost descoperite materiale ceramice romane precum și elemente de tradiție meșteșugărească locală.

În nordul orașului Târgoviște, în zona cartierului Suseni, s-au descoperit așezări de secol VIII-X unde se practicau meșteșuguri tradiționale rurale, dar și două monede bizantine de bronz atribuite lui Ioan I Tzimiskes (969-976). Descoperirile arheologice din cartierul Suseni probează existența unei așezări la începutul secolului al XIV-lea care s-a întins spre sud și a înglobat locuirea de aici. Astfel, între valea Ialomiței și drumul Câmpulungului s-a înfripat târgul permanent numit apoi Târgul de Sus sau Suseni.

În secolul al XIV-lea, coloniștii sași se stabilesc aici, dezvoltând economic zona și impulsivând urbanizarea acesteia. Demografia e în creștere, calitatea și amploarea locuințelor e tot mai însemnată. Mai multe monezi găsite în locuințele arse în urma unui incendiu, dovedesc schimburi între Mircea cel Bătrân (1386-1418), domn al Țării Românești,

Sigismund de Luxemburg (1387-1437), regele Ungariei și Srațimir, țarul Vidinului (1371-1396).

Orașul Târgoviște este ales a fi scaun domnesc de către Mircea cel Bătrân, pe timpul căruia localitatea a cunoscut o înflorire, fiind întărit pentru a putea înfrunta pericolul expansiunii otomane.

Din motive atât militare cât și economice scaunul domnesc se mută la București pe vremea domniei lui Vlad Țepeș, în 1459, dar reședința domnească din Târgoviște nu e părăsită, ci va fi utilizată și de succesorii acestuia.

Radu cel Mare (1495-1508) restabilește întâietatea reședinței domnești la Târgoviște, construind prima biserică a Mitropoliei și biserica mănăstirii Dealu, gropnița domnească, monument reprezentativ al arhitecturii românești.

Sub domnia lui Neagoe Basarab (1512-1521), orașul cunoaște cea mai mare înflorire edilitară, economică și culturală. Din aceeași perioadă este cunoscută cea mai veche pecete a orașului, cu imaginea Maicii Domnului cu Pruncul în brațe.

Urmașii în scaun ai lui Neagoe Basarab au preferat Bucureștiul drept reședință, cu excepția domnilor Radu Ilie, Pătrașcu cel Bun și Mihnea Turcitul, care au rezidat la Târgoviște.

În secolului al XVI-lea Petru Cercel (1583-1585) reface Curtea Domnească, aducând în Târgoviște influențe culturale din Italia și Franța.

Domnia lui Mihai Viteazul (1593-1601) a reprezentat un reper important în istoria orașului. Deși învingător la Călugăreni (23 august 1595), este nevoit să se retragă, armatele otomane ocupând Târgoviștea, fiind repede alungate (octombrie 1595). Până la moartea sa, Mihai Viteazul a

condus țara din Târgoviște, care rămâne principala reședință domnească până în 1626, perioadă în care cunoaște o reală înflorire.

Secolul al XVII-lea aduce o nouă împărțire administrativă a orașului care se va constitui în Bazarul de Sus (Suseni) și Bazarul de Jos. Mahalalele orașului se structurează în jurul bisericilor parohiale: Târgului, Sfântul Nicolae Geartoglu, Sfinții Apostoli, Sfinții Voievozi, Sfântul Nicolae Simuleasa, Sf. Gheorghe, Biserica Roșie ș.a.

În 1639, Matei Basarab (1632-1654) se stabilește la Târgoviște înnoind și completând edificiile Curții domnești, construind noi biserici și fortificând orașul cu un val de pământ cu palisadă de lemn și șanț, întărit cu bastioane. În perioada secolului al XVII-lea, pe vremea marelui umanist Udriște Năsturel, s-a creat un mediu cultural elevat, care a contribuit la dezvoltarea învățământului, a tipăriturilor, a arhitecturii și picturii.

Sfârșitul domniei lui Matei Basarab este marcat de revolta seimenilor în cursul căreia bătrânul voievod și-a găsit

sfârșitul (aprilie 1654), după care reședința țării se mută iar la București.

După năvălirea tătarilor și incendierea produsă de aceștia, orașul Târgoviște scade ca importanță, până la urcarea pe tron a lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714), care reface Curtea domnească. Moartea tragică a acestuia în 1714 a condus din nou la decăderea orașului.

În septembrie 1813 Domnul Ioan Caragea încuviințează demolarea curții domnești însă decizia sa este zădărnicită de reacția localnicilor, care nu numai că se împotrivesc, ci chiar repară și conservă ruinele celor mai importante edificii. Alexandru Suțu, domn între 1818 și 1821, a mai încercat o dată distrugerea Curții domnești, însă fără succes. Tot atunci, orașul suferă jafuri și distrugeri provocate de mișcarea eteriștilor, iar apoi de trupele otomane.

Urmează un lung șir de nenorociri: războiul ruso-turc din 1828-1829, ciuma, cutremurul și incendiul din 1829, holera din 1831. Regulamentul Organic din 1831 a impus lucrări importante de modernizare, cu accent deosebit pe

Pagina din stânga: Gravură înfățișând o imagine fantezistă a orașului. Jacobus Harrevijn, cca 1688.

Alături: Lupta de la Târgoviște, 1595. Gravură de Hans Johann Sibmacher în *Türkische und Ungarische Chronica...* Nuremberg, 1663.

sistematizarea orașului (lărgirea și pietruirea ulițelor, măsuri contra incendiilor, construirea de poduri, edificii publico-administrative, școli și spitale).

Atât în vremea lui Alexandru Ioan Cuza, dar mai ales în vremea lui Carol I, viața culturală a orașului a sporit simțitor prin apariția mai multor tipografii și prin activitatea marelui cărturar târgoviștean Ion Heliade Rădulescu.

Dobândirea independenței a generat o nouă epocă de dezvoltare și modernizare a Târgoviștei. Au fost create mai toate instituțiile bancare, administrative, comerciale, polițienești, de sănătate publică, poștă, căi ferate, precum și lucrări ingineresti edilitare cu tehnică și cunoștințe aduse din afară etc.

Perioada Primului Război Mondial a fost una distrugătoare pentru oraș, prin intensă exploatare a resurselor și măsuri severe împotriva populației civile. Perioada dintre cele două războaie mondiale a fost destinată refacerii orașului și implementării unei noi concepții urbanistice. Au fost reparate monumentele avariate, s-au construit fabrici, hale

comerciale, stadioane, bănci, barajul de pe Ialomița, muzeul și biblioteca orașului. Cel de-al doilea Război Mondial a adus noi nenorociri: distrugeri, pierderi de vieți omenești, economice și culturale, teamă și mizerie socială.

Anii '50 au însemnat noi programe de sistematizare urbană, specifice nou-instauratului regim. Deși inițial era prevăzut ca centrul istoric să fie păstrat, să fie amenajate parcuri și să fie construite spații cu rol socio-cultural, aceste planuri nu au fost puse decât parțial în aplicare. După înființarea județului Dâmbovița, cu reședința în municipiul Târgoviște, în 1968, orașul primește o nouă platformă industrială, fapt ce a dus la o explozie demografică importantă.

În perioada 1974-1989 zona centrului a fost puternic afectată de sistematizări, care au șters o bună parte din patrimoniul istoric al Târgoviștei.

În 1992 s-a înființat Universitatea „Valahia”. Activitatea de restaurare și punere în valoare a centrului istoric și a monumentelor sale este azi în plină desfășurare prin programe naționale și europene.

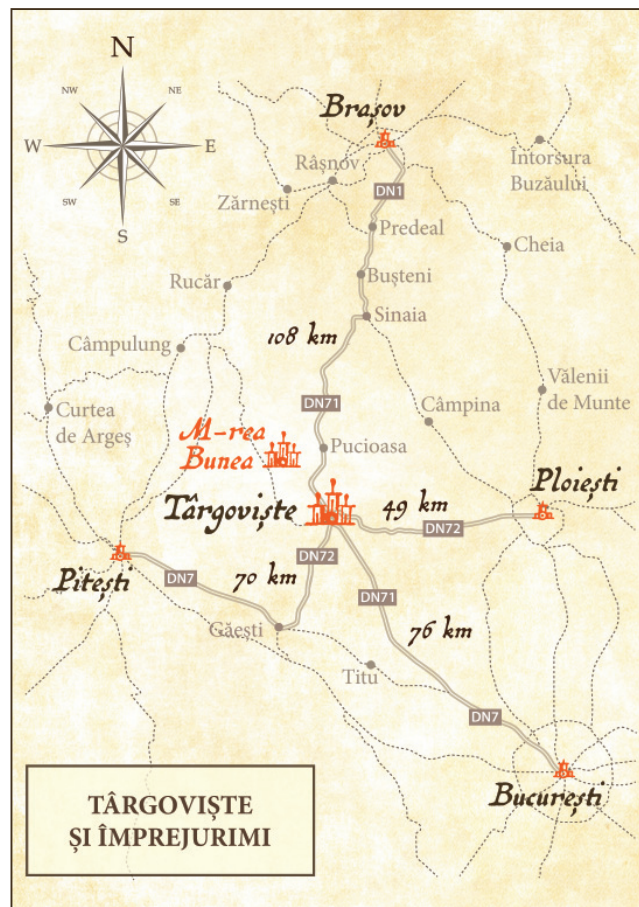
MĂNĂSTIREA BUNEA

Mănăstirea Bunea văzută iarna dinspre sud.

DATE GENERALE

Așezare:	Pe muntele Vâlcana, sat Vulcana Băi, com. Vulcana Băi, jud. Dâmbovița
GPS:	45°3'41.97"N, 25°21'30.38"E
Acces:	Din Vulcana Pandele, localitate situată pe DN 71, la 12 km N de Târgoviște și 92 km de București, pe DJ 712B spre V încă 7 km până în stațiunea Vulcana Băi, apoi 2 km prin pădure (doar pe jos)
Datare:	1654
Monumentele ansamblului:	Biserica „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil”
Protecție:	Lista Monumentelor Istorice 2015, cod DB-II-m-A-17770
Ctitori:	Bunea Grădișteanu (1654) Dumitru Bogasierul (1785)
Pictura:	1785, Dimitrie Bogasierul
Tipologie biserică:	Biserică cu plan trilobat, cu pronaos îngust, naos și absida altarului, la care s-au adăugat un exonartex și pridvorul de sec. XVIII.
Hramuri:	Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil (8 noiembrie - biserica veche), Sf. Mucenic Pantelimon și Sf. Maria Egipteanca (27 iulie, respectiv 1 aprilie - biserica nouă)
Obște:	8 viețuitori, viață de obște

ISTORIC

Mănăstirea Bunea se găsește la o depărtare de cca 20 km nord-vest de Târgoviște, în imediata apropiere a comunei Vulcana Băi. Este așezată într-un cadru natural pitoresc, pe creștetul unui deal, într-o poiană deschisă în inima unei păduri seculare de fag, la 640 m altitudine. Aici se poate ajunge doar pe jos, pe poteci și drumuri forestiere, fie din Vulcana Băi, fie de la Gura Vulcaniei. Din Vulcana Băi sunt cam 45 de minute de mers.

Satele numite astăzi Vulcana și valea pe care sunt înșirate purtau în trecut denumirea de Vâlcana, nume sub care era cunoscut și schitul până acum două secole. Dintr-un document de la mijlocul secolului al XV-lea aflăm că satul fusese cumpărat de Vlad Țepeș, în prima sa domnie, lăsându-l apoi ca zestre surorii sale, Alisandra, de la care a rămas moștenire strănepoților acesteia. Mai târziu, în 1614, în vremea lui Radu Mihnea, o parte din moșia Vâlcana e cumpărată de Vâlcu logofătul din Orbeasca.

Istoria mănăstirii Vâlcana începe odată cu hotărârea luată de Vâlcu, împreună cu fiul său, Bunea, și cu alți boieri, de a cumpăra muntele Vâlcana pentru a ridica aici mănăstirea. Proprietarii de drept, moșnenii din satul alăturat, Brănești, sunt de acord, ba chiar își dau terenul drept danie, cu condiția de a fi pomeniți între ctitori. „Noi, auzind că va să se facă sfântă mănăstire, ne-am adunat și ne-am vorbit de vor vrea să ne primească și pre noi ctitori îi vom da și mai mult, nu numai acel vârf” - scriau moșnenii Bran, Ianotă, Vladu Lifoe, Stan și Șărbul, semnând alături de boierii Pan Vâlcu, Grigorie și Bunea documentul din 23 octombrie 1621, un admirabil exemplu de trăire și înțelegere creștină.

Mai aveau să treacă mai bine de trei decenii până când mănăstirea să fie ridicată. Bunea, fiul lui Vâlcu, ce își spunea acum

Deasupra: Mănăstirea Bunea văzută dinspre sud, într-o fotografie din perioada interbelică (cca 1930)

Dedesubt: Biserica mănăstirii văzută dinspre sud (cca 1970).

Pagina din dreapta: Mănăstirea Bunea pe harta austriacă a Țării Românești întocmită de mareșalul August von Fligely între 1855-1857.

Kuksileni

Vilkana de sus

Virfu la Monaste-
rea

Kotzieni

Bella

Serbă-
nesti

Fucioasa

Podurile de sus

Vilkana de jos

V. Fucioasa

de jos

Vierfu Maluri

Binea

V. Diakono

Glodeni
din valea

Măhur

Gura Bezdediel

Hotar Unce

Brănești

zu Glodeni din

Glodeni d

Gura Vilkandui

La Fusa

Vilkana Tandele

hăkulețuile

Vilkana la Gura
Dolani

Valea Moleașu

Valea Murgului

Valea Parșan

zu Sălingu

Doicești

368° E
La Mălăiești

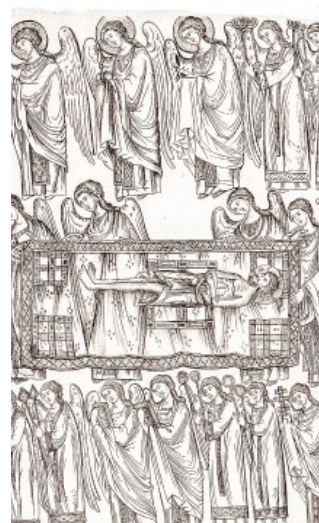
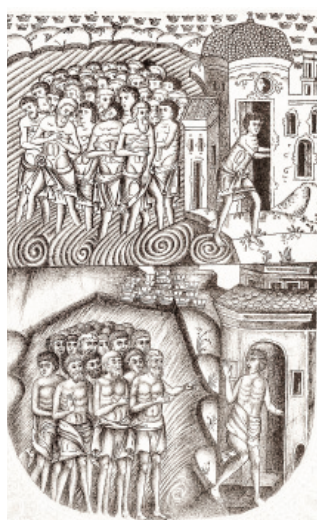
Plăie Fietri

Valea Rădă

Plăie Glodului

Plăie Neimău

Mutia Moșu

Detalii din Caietul de modele de pictură religioasă al lui Radu Zugravul, descoperit la Mănăstirea Bunea de colonelul Dimitrie Papazoglu în anul 1860 și aflat astăzi în proprietatea Academiei Române.

Grădișteanul (după satul Grădiștea din Vlașca unde își rostuiise „temeiul”), ajuns mare vistier în vremea lui Matei Basarab, părea că uitase de făgăduială. Împlinirea atât de târzie a dorinței părintelui său trebuie pusă și în legătură cu evenimentele tulburi de la sfârșitul domniei lui Matei Basarab, când seimenii și dorobanții – corpuri de oaste în slujba domnului – s-au răsculat, căutând să-i ucidă pe marii boieri, pe care îi considerau responsabili de neplata lefurilor făgăduite de domn după bătălia de la Finta (17 mai 1653). Știindu-se în primejdie, Bunea s-a refugiat pe muntele Vâlcana, în locuri pe care le cunoștea, ascunzându-se, după cum spune legenda, într-o grotă strâmtă din malul abrupt al unei faleze de pe vârful muntelui, care mai poate fi văzută și astăzi. Reușind astfel să scape, a zidit în cele din urmă schitul, înzestrându-l totodată și cu danii.

De la Bunea, așezământul monahal a trecut în grija fiului său cel mare, Vâlcu vornicul, care va lăsa jumătate din moșia sa mănăstirii și jumătate fiicei sale Marga, ce va deveni prima soție a marelui spătar Mihai Cantacuzino (fiul postelnicului Constantin Cantacuzino, cunoscut drept ctitor al mănăstirilor Sinaia și al mănăstirii Colțea din București). Mare dregător al lui Constantin Brâncoveanu, Mihai Cantacuzino va avea grijă și de această ctitorie, ba chiar îl va aduce în vizită la schit pe domnul țării, cu tot alaiul de curte. De altfel însuși domnul spune aceasta, într-un document prin care acordă mănăstirii „o milă”, adică scutire de taxe, la 21 ianuarie 1696: *„întâmplându-se domniei meale de am mersu acolo și văzându domnia mea lipsa călugărașilor ce se află acolo, domnia mea m-am milostivit de am dat și am miluit cu acestu mertic de grâu ca să aibă a luarea călugărașii în toți anii...”*

Averea așezământului sporește în perioada următoare printr-o serie de danii și scutiri de taxe, tot prin grija familiei spătarului Mihai. La 1716, când Mihai spătarul, împreună cu fratele său Constantin stolnicul, și cu Ștefan vodă Cantacuzino sunt uciși de turci la Constantinopol, stareț al schitului e un anume Climent Grădișteanul, văr primar cu Marga. Moșia și schitul rămân pe seama lui Mihai comisul, fiul spătarului, care, la 1622, lasă toată parte lui de moștenire schitului Bunea. Murind și Mihai curând, Climent, rămas bătrân și fără sprijin, dăruiește schitul Mitropoliei de

la București, care însă nu se va îngriji cum se cuvine de mănăstire, căci, către sfârșitul celui de-al XVIII-lea veac, ajunsese aproape în ruine. Contribuiseră, poate, la aceasta și disputele nenumărate pentru stabilirea hotarelor, iscate de lăcomia unor vecini hrăpăreți.

Cunoscând starea în care ajunsese locașul, la 1785 un bogat negustor din Târgoviște, Dumitru Bogasierul cere îngăduința Mitropoliei de a suporta el cheltuiala reparațiilor. Biserica e astfel reînnoită și extinsă: o nouă încăpere (exonartex) e construită în prelungirea pronaosului, se adaugă un pridvor, precum și cele două turle. Tot acum biserica e pictată atât la interior, cât și la exterior. Doi ani mai târziu, în 1787, în cartea de hotărnicie întocmită de C. Berindei, locul e pomenit pentru prima oară cu numele de astăzi: „Sfântul schit al Vâlcăniei, ce îi zice Bunea”.

La jumătatea veacului al XIX-lea, mai precis la 1860, colonelul Dimitrie Papazoglu descoperea aici, în posesia unui bătrân pustnic, caietul de modele de pictură al lui Radu Zugravu, unul dintre cei mai însemnați pictori de biserici ai secolului XVIII, rămas în istoria artei românești prin lucrările executate la biserica Sf. Gheorghe de la Gura Văii (com. Bujoreni, jud. Vâlcea), la Biserica Domnească de la Curtea de Argeș, precum și la Brădet și Cornetu. Documentul, deosebit de prețios, reprezintă o culegere de desene, mai bine spus un îndreptar pentru artiștii epocii, folosit de zugravi până către 1870.

La 1864, odată cu secularizarea averilor mănăstirești, posesiunile mănăstirii trec în proprietatea statului. Lăcașul avea însă nevoie de noi reparații. După o lungă corespondență cu autoritățile statului (1874-1884), preotul îngrijitor D. Negreanu reușește să obțină fondurile necesare. Sunt reparate învelișul bisericii, sunt lărgite ferestrele, se fac mici lucrări de consolidare. Alte reparații au fost făcute la 1936, șindrila de pe acoperiș fiind înlocuită cu tablă.

În anul 1964 schitul Bunea a fost trecut în administrarea mănăstirii Sinaia, iar după înființarea Arhiepiscopiei Târgoviștei, la 1991, a redevenit mănăstire de sine stătătoare. Între 1998 și 2001 a fost ridicată o nouă biserică, unde se oficiază slujbele religioase, precum și câteva corpuri de clădiri.

ARHITECTURA

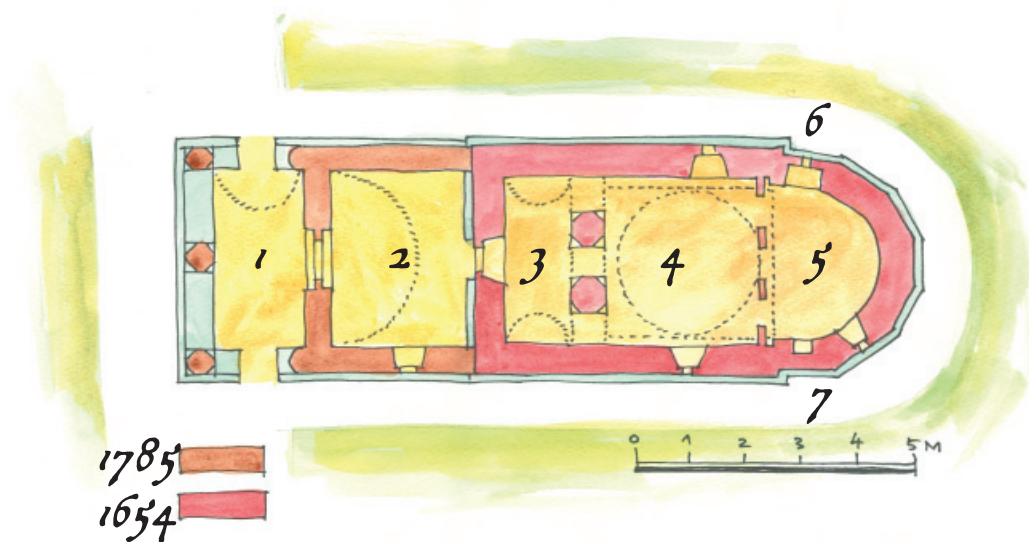
La vremea când a fost zidită, la jumătatea celui de-al XVII-lea veac, biserica era o construcție de proporții foarte modeste, măsurând doar 6 metri lungime pe 3 m lățime. Avea un plan simplu, de tip sală, fără abside laterale, compus dintr-un pronaos foarte îngust (1,30 x 3 m), naos rectangular (3 x 3 m) și altar (1,80 m x 3 m).

În anul 1785 corpul bisericii a fost extins către vest cu o nouă încăpere (exonartex) precedată de un pridvor, edificiul primind totodată și două turlă. Aceeași tipologie de plan s-a păstrat până în zilele noastre.

Pridvorul este deschis, boltit cu un semicilindru și mărginit de o anfiladă de arce largi, semicirculare, așezate pe coloane scunde (brâncovenești) prevăzute cu mici abace profilate și dispuse pe un parapet foarte înalt marcat la colțuri de câte un contrafort ce iese în exterior pe direcția longitudinală. Două arce sunt dispuse pe fațada frontală de vest și câte unul pe părțile laterale de pe care se face accesul. Antablamentul pridvorului este înalt și segmentat de un brâu în relief care perimetrează întreg monumentul. Pe cupolă, pe interiorul arcadelor și pe latura de est a pridvorului stratul de pictură este relativ bine conservat.

Noul pronaos (exonartexul) este ușor dreptunghiular, acoperit cu o boltă semicilindrică dispusă longitudinal, spre deosebire de cel inițial, boltit tot semicilindric, însă transversal. Naosul este despărțit de vechiul pronaos printr-o arcadă alcătuită din trei arce sprijinite pe două coloane robuste. Acesta principală încăpere a bisericii are o formă pătratică în plan și este dominată de prezența cupolei de pe pandantivii căreia se ridică turla din lemn.

Planul bisericii

1. Pridvor 2. Exonartex 3. Pronaos 4. Naos 5. Altar 6. Proscomidie 7. Diaconicon

Pagina din stânga, deasupra:

Biserica văzută dinspre nord-vest.

Dedesubt: Detaliu al fațadei sudice.

Absida altarului, de formă semicirculară la interior și poligonală cu șapte laturi la exterior este acoperită de o semicalotă sferică. Tot la exterior, absida este marcată de câțiva pilaștri angajați cu profilatura capitelului născută doar din avansarea brâului perimetral.

Interiorul bisericii este foarte puțin luminat; doar cinci ferestre înguste dreptunghiulare sunt dispuse pe conturul bisericii: una în pronaos, două în naos și două ferestruici în altar – una în nișa proscomidiei, cealaltă, alături de care se găsește o firidă, fiind ușor dezaxată și orientată către sud-est. Din păcate ferestrele nu s-au păstrat în forma originală.

Exteriorul se prezintă auster, singura decorație fiind brâul simplu, format din zimți de cărămidă, ce înconjoară biserica împărțind fațadele la treimea superioară în două registre simple, lipsite de orice altă decorație, cu excepția

picturii de la 1785, vizibilă astăzi doar pe treimea mijlocie a fațadei sudice și foarte fragmentar în rest.

În fresca păstrată la exterior se pot distinge scene din Judecata de apoi, alături de siluete de sfinți și arhangheli: Mihail și Gavriil – patronii lăcașului, Sf. Gheorghe, Sf. Împărați Constantin și Elena ș.a.

Turlele bisericii, două la număr, învelite în solzi de tablă, se deosebesc una de cealaltă prin diametru și prin înălțime. Surprinzător este faptul că nu turla naosului e cea mai înaltă, ea dominând doar prin dimensiunea diametrului. Cealaltă turlă, de pe pronaos, este mai înaltă dar mai redusă ca diametru. De asemenea, formele turlor în plan diferă: astfel turla naosului este circulară, iar cea a pronaosului este poligonală. Ambele turlle sunt din lemn, cu acoperiș piramidal poligonal și învelitoare de tablă.

Alături: Vedere din pridvor către sud.

*Pagina din dreapta, deasupra:
Bolta naosului.*

*Dedesubt: Exonartexul adăugat la 1785.
Vedere în ax spre pronaos și naos.*

Bolta pridvorului. Detaliu cu
imaginea lui Hristos Emanuel

Bolta exonartexului (lărgire a
pronaosului, adăugată la 1785).

Pagina din stânga:
Peretele de nord al naosului. Detaliu.

Alături, deasupra: Bolta altarului.
Alături, dedesubt: Altarul. Vedere în
ax spre răsărit.

PICTURA

Pictura actuală a bisericii, atât la interior, cât și la exterior, datează de la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Din pisanie nu reiese clar dacă biserica fusese deja pictată anterior. Această pictură originală, dacă a existat, împodobește doar vechile încăperi ale bisericii, anume pronaosul îngust, naosul și altarul. După cum se știe, către sfârșitul veacului amintit, biserica și celelalte clădiri ale mănăstirii ajunseseră într-o stare avansată de degradare, cu toate că se aflau sub administrarea Mitropoliei de la București. De reparații, extinderi și de pictură s-a ocupat Dumitru Bogasierul, un bogat negustor târgoviștean, care se îngrijise, tot cam în aceeași perioadă și de refacerea Bisericii Târgului din centrul Târgoviștei. Pare a fi fost mâna acelorași zugravi, asemănările dintre picturile păstrate în pridvorul Bisericii Târgului și cele din exonartexul de la Bunea fiind limpezi, atât în ceea ce privește cromatica, cu tonuri pastelate de galben și verde, cât și în privința expresiei personajelor sau a fundalurilor de arhitectură.

La exterior frescele se mai pot recunoaște doar pe fațada sudică și în pridvor. La interior mai valoroase sunt frescele din prima încăpere a bisericii, restul fiind afectate de repictări târzii, în culori țipătoare, care diminuează mult valoarea ansamblului pictural. Demne de remarcat, tot în prima încăpere, sunt tablourile votive înfățișând fiecare pe câte unul dintre ctitorii lăcașului: Bunea Grădișteanul (1654) și Dumitru Bogasierul (1785), precum și două icoane, înfățișând pe Maica Domnului și pe Hristos, lucrate îngrijit, după toate rigorile artei bizantine, la 1832.

Pagina din stânga:

Primul ctitor al mănăstirii, vistierul
Bunea Grădișteanu. Exonartex,
peretele de apus.

Deasupra, dreapta:

Al doilea ctitor al mănăstirii, Dumitru bogasierul
din Târgoviște. Exonartex, peretele de apus

Deasupra, stânga:

Fiii lui Dimitrie Bogasierul din Târgoviște, ctitorul
de la 1785. Pronaos, peretele de sud.

ЖИ УЗЕ СТА

МФІА
ТЕНКА

П
СН

СТЪ ЗОСН

Paginile anterioare:

Împărtășirea Sf. Maria Egipteanca de către
cuviosul Zosima. Exonartex, peretele de nord.

Deasupra:

Sfânt melod (imnograf) Ioan Damaschinul,
zugrăvit în exonartex, pe latura de nord a bolții.

Alături, stânga:

Pereche de icoane cu Mântuitorul și Maica
Domnului, aflate în pronaos (1837).

Alături, dreapta:

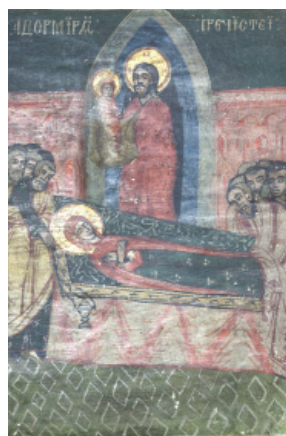
Sf. Muceniță Varvara. Exonartex, peretele
de sud.

Alături, stânga:
Ușile împărătești.

Pagina din dreapta:
Detalii ale celor
douăsprezece praznice
împărătești, zugrăvite pe
catapeteasmă.

Imagine de primăvară cu intrarea în curtea mănăstirii.

Imagine de toamnă cu biserica și clopotnița văzute dinspre nord-vest.

Imagine de iarnă cu biserica și clopotnița văzute dinspre nord-vest.

Mari sărbători religioase de peste an

1 ianuarie Anul Nou Sf. Vasile cel Mare	Prima vineri după Paște Izvorul Tămăduirii	6 august Schimbarea la Față a Domnului	26 octombrie Sf. Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir
6 ianuarie Boboteaza sau Botezul Domnului	23 aprilie Sfântul Mare Mucenic Gheorghe	11 august Sf. Nifon, Mitropolitul Țării Românești	27 octombrie Sfântul Dimitrie Basarabov
7 ianuarie Soborul Sfântului Ioan Botezătorul	21 mai Sfinții Împărați Constantin și Elena	15 august Adormirea Maicii Domnului	21 noiembrie Intrarea Maicii Domnului în Biserică
30 ianuarie Sfinții Trei Ierarhi	40 de zile după Paște Înălțarea Domnului Ziua Eroilor	29 august Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul	30 noiembrie Sfântul Apostol Andrei
2 februarie Întâmpinarea Domnului	50 de zile după Paște Pogorârea Duhului Sfânt (Rusaliile)	8 septembrie Nașterea Maicii Domnului	6 decembrie Sfântul Ierarh Nicolae
25 Martie Bunavestire (Blagoveștenia)	24 iunie Nașterea Sf. Ioan Botezătorul (Drăgaica sau Sânzienele)	14 septembrie Înălțarea Sfintei Cruci	25 decembrie Nașterea Domnului sau Crăciunul
Ultima duminică înainte de Paște Floriile	29 iunie Sfinții Apostoli Petru și Pavel	1 octombrie Acoperământul Maicii Domnului	26 decembrie Soborul Maicii Domnului
Duminica Paștelui Învierea Domnului Sfintele Paști	20 iulie Sfântul Ilie	14 octombrie Sfânta Cuvioasă Paraschiva	27 decembrie Sfântul Ștefan

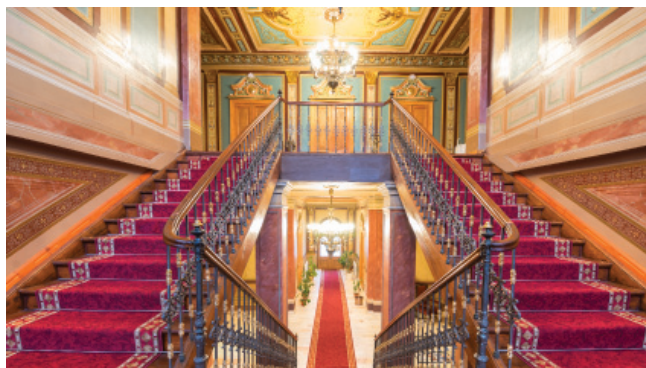
Procesiune religioasă de Nașterea Maicii Domnului.

OBIECTIVE TURISTICE

Ansamblul Curții Domnești.

Muzeul de Artă

Contact: Calea Domnească nr. 185, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărți-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Muzeul de Istorie

Contact: Calea Domnească nr. 189, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărți-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Muzeul Tiparului și al Cărții Vechi Românești

Contact: Calea Domnească nr. 181, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărți-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Muzeul Scriitorilor Dâmbovițeni

Contact: Str. Justiției nr. 7, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărți-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Casa Atelier „Gheorghe Petrașcu”

Contact: Str. Bărăției nr. 24, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Muzeul „Vasile Blendea”

Contact: Str. Grigore Alexandrescu nr. 38, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Muzeul Poliției Române

Contact: Calea Domnească nr. 187, tel: 0245 212990
web: www.politiaromana.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: 9.00 – 17.00

Muzeul Evoluției Omului și Tehnologiei în Paleolitic

Contact: Str. Stelea nr. 4, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro, web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis

Mărti-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00, Iarnă: 8.00 – 16.00

Centrul Vechi

Centrul vechi al orașului Târgoviște este străbătut de strada Alexandru Ioan Cuza, care pornește din sudul Curții Domnești și ajunge în Piața Mihai Viteazu. Majoritatea clădirilor pe care le vedem astăzi datează de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, altele din perioada interbelică.

Mitropolia

Primul edificiu al Mitropoliei a fost ridicat de către domnul Țării Românești, Neagoe Basarab, între anii 1517 și 1520. Noul lăcaș, reconstruit din temelii între 1890-1923 după planurile arhitectului francez André Lecomte du Noüy se găsește în centrul orașului, fiind și azi folosit drept biserică mitropolitană.

Parcul Chindia

A fost amenajat în anul 1970 pe spațiul ocupat odinioară de grădina Curții Domnești. I s-au adăugat apoi un teatru de vară, o grădină zoologică, un lac de agrement, o piscină, un restaurant și terenuri de tenis. În 2006 a fost inaugurată aleea celor 33 de voievozi care au domnit la Târgoviște.

Parcul Mitropoliei

Parcul este delimitat de cele două artere principale ale orașului: B-dul Libertății și B-dul Mircea cel Bătrân. Parcul a fost amenajat la sfârșitul secolului al XIX-lea în zona centrală a orașului, pe un teren care făcea parte din întinsa grădină ce înconjură în trecut biserica Mitropoliei.

Teatrul Municipal „Tony Bulandra”

Se găsește pe B-dul Carol I, la numărul 43. A fost inaugurat pe 30 ianuarie 2002, la aniversarea a 150 de ani de la nașterea lui Ion Luca Caragiale. Tradiția trupei este însă mai lungă, la 1 septembrie 1974 luând naștere Teatrul Popular „Tony Bulandra” la Casa de Cultură a municipiului Târgoviște.

Primăria Târgoviște

Se găsește pe Str. Revoluției, la nr. 1-3. Palatul administrativ al orașului, care datează din anul 1897, a fost realizat după planurile arhitectului și antreprenorului italian Baltasar Vignosa Giovanni, iar supravegherea lucrărilor a fost încredințată inginerului Nicolae Bruneanu.

Biserica „Nașterea Domnului” din Săcueni

Biserica „Nașterea Domnului” din satul Săcueni (com. Gura Ocniței, jud. Dâmbovița) a fost construită de marele postelnic Neogoe Săcuianu în 1654, în timpul domniei lui Constantin Șerban, preluând modelul arhitecturii de la Biserica „Sfinții Împărați” din Târgoviște, ctitorie a lui Matei Basarab.

Zimbrăria Neagra Bucșani

Zimbrăria Neagra, arondată Ocolului Silvic Bucșani este situată la 30 km de municipiul Târgoviște și 35 km față de municipiul Ploiești, fiind deschisă publicului pentru vizitare. În prezent există aici un efectiv de 32 de zimbri, care trăiesc pe 162 de hectare de pădure.

Ansamblul Monumental Curtea Domnească

Calea Domnească nr. 185, tel: 0245 613946

e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro

web: muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:

Luni: închis ; Marți-Duminică:

Vara: 9.00 – 17.00, Iarna: 8.00 – 16.00

Turnul Chindiei

Devenit simbolul orașului Târgoviște, a fost ridicat la mijlocul secolului al XV-lea, posibil în timpul domniei lui Vlad Țepeș, având funcții de apărare, punct de observație și de pază. În forma actuală turnul a fost refăcut la mijlocul secolului al XIX-lea, în timpul domniei lui Gheorghe Bibescu.

Biserica „Sf. Vineri”

Biserica poartă hramul Cuvioasei Paraschiva (Sf. Vineri), purtând în trecut numele de *Biserica Domnească Mică*. Edificiul a fost ridicat în secolul al XV-lea la sud-est de vechea Curte. La sfârșitul veacului următor, odată cu mărirea curții de către Petru Cercel, biserica a fost inclusă în perimetrul acesteia.

Casele Domnești

Cele două corpuri distincte ale caselor domnești care se văd astăzi datează din epoci diferite: primul a fost construit în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân (1386–1418), iar cel de-al doilea a fost ridicat de Petru Cercel (1583–1585) lângă latura de sud a clădirii inițiale.

Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Ctitorie a lui Petru Cercel, biserica a fost zugrăvită în secolul XVI-lea, probabil în timpul lui Mihai Viteazul, apoi din nou în 1698, frescele păstrându-se până azi. Din aceeași perioadă datează și iconostasul, balustrada de piatră sculptată a scării de la cafas și jilțul de piatră aflat în naos.

CALENDARUL EVENIMENTELOR

Evenimentul Calea Luminii, unic în țară.

Tudorița sau Paștele Cailor

Are loc în fiecare an, în comunitatea bulgară din cartierul Matei Voievod, în prima sâmbătă din Postul Paștelui, anunțând începutul muncilor agricole.

Calea Luminii

Evenimentul, unic în țară are loc în Joia Mare a Săptămânii Patimilor, ocazie cu care sunt aprinse peste 2000 de lumânări, din fața Mitropoliei, pe B-dul Carol I, până la gară, cale de 1 km.

Concursul școlar Art4U

Se desfășoară anual în luna mai, fiind organizat de Liceul de Arte „Bălașa Doamna” din Târgoviște. Are ca scop descoperirea tinerelor talente artistice dâmbovițene.

Concursul Internațional „W.A. Mozart”

Se organizează anual în luna mai, fiind cea mai amplă manifestare de celebrare a muzicii culte la Târgoviște. Se adresează elevilor școlilor și liceelor de muzică.

Festivalul Păpușilor Vii

Păpuși, paiate și clovni prind viață și defilează pe străzile centrale ale orașului la începutul lunii iunie pentru a celebra Ziua Copilului.

Babel F.A.S.T.

BABEL F.A.S.T. s-a impus în peisajul cultural târgoviștean ca eveniment cultural de amploare internațională, dedicat artelor spectacolului. Anual, la începutul lunii iunie, timp de două săptămâni, orașul devine animat de prezența trupelor de teatru, dans, muzică, într-un climat artistic viu, multicultural.

Festivalul medieval „Dracula”

Se organizează anual în luna iunie, fiind reconstituit celebrul „Atac de noapte”, bătălia dată de Vlad Țepeș, în apropierea Târgoviștei, în iunie 1462, împotriva oștilor turcești.

Târgul Meșterilor Populari

Organizat cu ocazia zilelor municipiului Târgoviște, reunește în Parcul Mitropoliei meșteri populari și producători de alimente și dulciuri tradiționale.

Salonul editorial „Ion Heliade Rădulescu”

Se organizează în luna septembrie în Piața Revoluției și durează 3 zile, având ca scop prezentarea către public a ofertei de carte a celor mai importante edituri din țară și din județ.

Festivalul „Toamna la Chindie”

Odată cu Zilele Cetății Târgoviște are loc și Festivalul internațional de Folclor „Toamna la Chindie”. Sunt prezenți folcloriști din întreaga lume, artizani și meșteșugari.

Crizantema de Aur

Festivalul național de romanțe „Crizantema de Aur” este un eveniment muzical consacrat, ce are loc an de an în Târgoviște în luna octombrie.

Bienala „Gheorghe Petrașcu”

Este un concurs de pictură și sculptură deschis membrilor U.A.P. din România și Republica Moldova, studenților și absolvenților academiilor de artă.

**BUCĂTĂRIA
TRADIȚIONALĂ**

Țelină cu măsline

Ingrediente

6 țeline mici (1,5 kg), 6 roșii, 4 cepe, 1 ardei roșu, 100 g măsline kalamata, 1 ceașcă ulei, 1 legătură mărar, 1 legătură pătrunjel, sare, piper

Preparare

Țelina se curăță de coajă și se taie felii, groase de un deget. Ceapa și ardeiul se toacă mărunt. Roșiile se taie cubulețe. Ceapa, ardeiul și țelina se pun împreună la prăjit în ulei, pe foc mic. Când țelina s-a înmuiat puțin, se adaugă și piper, o cană cu apă fierbinte și se lasă să fiarbă înăbușit o jumătate de oră. Apoi se adaugă sarea, măslinele și roșiile și se mai lasă la fiert încă 10 minute. Se amestecă încet ingredientele pentru a se păstra întregi. Timpul de fierbere nu trebuie depășit pentru că altfel legumele se vor zdrobi. La final se presară mărar și pătrunjel tocate mărunt.

Praz cu măsline

Ingrediente

3 tulpini groase de praz, 1 pahar de ulei, 3 roșii sau o jumătate de conservă de roșii decojite, 1 ceapă albă mare, 3-4 căței de usturoi, o legătură pătrunjel sau mărar, 100 g măsline kalamata, sare, piper, boia, un păhărel de vin alb sec

Preparare

Ceapa, roșiile și usturoiul se toacă mărunt. Se aleg roșii dulci, bine coapte sau din conservă. Se taie prazul în bucăți groase de 1 cm. Ceapa se rumenește în ulei, la foc mic, apoi se adaugă și prazul. După 5 minute se pune o ceașcă de apă fierbinte și se lasă să fiarbă la foc mic o jumătate de oră cu capacul pus. Se adaugă măslinele, usturoiul, vinul și condimentele și se mai lasă la fiert încă 10 minute. Se amestecă încet ingredientele pentru a se păstra întregi. Timpul de fierbere nu trebuie depășit pentru că altfel legumele se vor zdrobi. Când e gata se presară pătrunjel sau mărar tocate.

Musaca de cartofi cu carne tocată

Ingrediente

1 kg carne tocată de porc, vită sau amestecată, 8-10 cartofi medii, 1 ceapă, 1 ardei roșu, ulei, 1 roșie, mărar, sare, piper

Preparare

Carnea se lasă minim 30 minute la scurs într-o sită. Se curăță cartofii și se taie rondele groase de 0,5 cm. Între timp se amestecă ceapa și ardeiul tăiate mărunt cu carnea tocată și se adaugă sare și piper, după gust. Se pune ulei în tavă, apoi se așază un strat de rondele de cartofi, apoi un strat de carne tocată, urmată din nou de un strat de cartofi. Se pot așeza în 5-6 straturi. Se ornează cu felii de roșii așezate peste ultimul strat de cartofi. Se stropește din nou cu puțin ulei. Legumele și carnea vor lăsa apă și nu este nevoie de apă suplimentară. Se introduce în cuptorul încins în prealabil și se lasă la foc mediu minim 30 de minute acoperit, apoi încă 30 de minute fără capac pentru a se rumeni. La final se mai lasă 10 minute înainte de servire și se ornează cu mărar tocat mărunt.

Tocăniță de pește călugărească

Ingrediente

6-8 bucăți de macrou, 5-7 cepe tocate, 8 cartofi medii, 2 morcovi tăiați rondele, jumătate de țelină medie, tocată cubulețe, 1 rădăcină de păstârnac, 1 rădăcină de pătrunjel, 2 ardei grași, 2 ardei capia, 6-7 roșii, mărar, pătrunjel, piper, boia dulce, boia iute, foi de dafin, cimbru, sare

Preparare

Se toacă legumele și peștele se spală bine și se lasă la scurs. Se pune apa la fiert și când clocotește se adaugă legumele tocate, mai puțin cartofii și roșiile. Se fierb cu capacul pus pentru a se păstra aromele. După 15 minute se adaugă și cartofii. După încă 5 minute se adaugă bucățile de pește și roșiile și se mai lasă la fiert încă 15 minute. După ce peștele este aproape fiert, adăugăm condimentele și amestecăm foarte încet pentru a nu sfărâma peștele. După ce se oprește focul se adaugă mărarul și pătrunjelul și se mai lasă puțin să se amestece bine toate aromele. Se servește caldă. Nu lăsați prea mult la fiert pentru a nu se zdrobi legumele sau peștele! Focul trebuie păstrat mic pe tot parcursul preparării!

INFORMAȚII UTILE

Clădirea Primăriei Târgoviște.

Restaurante, pub-uri, nightlife, shopping

Centrul Vechi, care conservă prin arhitectura deosebită farmecul vechii urbe, este locul unde se găsesc cele mai multe restaurante, fiind cel mai animat loc al Târgoviștei. Decorate modern, în stil de epocă, ori tematic, localurile din zonă – fie că e vorba de restaurante, pub-uri și cluburi, ceainării și cafenele, cofetării și gelaterii – oferă o ambianță caldă, primitoare și meniuri tradiționale, dar și din bucătăria internațională.

Restaurante și bistrouri de bun gust și cu meniuri rafinate vom găsi și de-a lungul Căii Domnești – cea mai veche arteră a orașului, amintită încă din veacul al XVII-lea. Astfel de localuri se mai găsesc și pe bulevardul Carol I (la nr. 3, 7 și 23) dar și în partea adiacentă (str. Arsenalului). Unul dintre cele mai vechi cluburi din Târgoviște, destinat iubitorilor de muzică bună (în special rock), care găzduiește lunar concerte

ori spectacole de teatru sau de improvizație, cu participarea actorilor de la Teatrul „Tony Bulandra”, se găsește la numai 15 minute de mers pe jos din centru, pe Bd. I.C. Brătianu, la nr. 3.

Principala zonă comercială, largă și pietonală, cunoscută sub denumirea generică „Mondial”, sau cea precizată pe hărți – Piața Tricolorului –, se află vizavi de impozanta clădire a Prefecturii și Consiliului Județean. Tot parte a aceleiași zone comerciale pot fi considerate laturile de vest, respectiv estică a bulevardelor Libertății și Mircea cel Bătrân, continuată spre sud de bulevardul Independenței încă circa 2 km, până în zona Caraiman, precum și spre nord, în lungul străzii Stelea. Vom găsi aici magazine de haine, de stofe, librării, patiserii, produse electronice ș.a.m.d., precum și principalele supermarketuri din oraș (zona 1 Mai).

Centrul vechi.

Hoteluri, pensiuni, camere de închiriat

Hotel Tolea ★★★★★

Str. Liniștii nr. 28-30
Tel: 0245 222 225

Hotel Dâmbovița ★★★

B-dul Libertății nr. 1
Tel: 0245 213 370

Hotel King ★★★

B-dul Carol I nr. 7
Tel: 0245 612 659
www.hotel-king.ro

Hotel Nova ★★★

Str. Arsenalului nr. 14
Tel: 0245 212 184
www.novahotel.ro

Pensiunea „Casa Domnească” ★★★

Str. Arsenalului nr. 2
Tel: 0245 613 173
www.casadomneascatargoviste.ro

Pensiunea turistică „Eden” ★★★

Str. Alexandru Ioan Cuza nr. 5,
Tel: 0724 257 088, 0345 566 388

Hotel Dracula ★★★

B-dul Libertății nr. 7
Tel: 0245 615 658

Hotel Valahia ★★

Adresa: B-dul Libertății nr. 7
Tel: 0245 634 491

Hostel AFC ★★

B-dul Unirii nr. 2
Tel: 0245 214 420

Pensiunea „Chindia” ★★

Calea Domnească nr. 230
Tel: 0245 620 013

Pensiunea „Club As” ★★

Str. Arsenalului nr. 13
Tel: 0245 613 208

Pensiunea „Paltinu” ★★

Calea Câmpulung nr. 88
Tel: 0723 266 774
www.pensiuneapaltinu.ro

Pensiunea „Floare” ★★

Calea Câmpulung nr. 133G
Tel: 0245 214 420

Camere „Crista” ★★★

Str. Dr. Marinoiu nr. 4
Tel: 0736 643 269
ioanamoiceanu@yahoo.com

Camere „Constantino” ★★

Str. Cetatea Albă (B-dul Eroilor) nr. 20 A
Tel: 0723 955 583

Pensiunea „Dava” ★

Tudor Vladimirescu nr. 98
Tel: 0762 262 616

Adrese utile

Municipiul Târgoviște (Primăria)

Str. Revoluției nr. 1-3, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Tel: 0245 611 222; 0245 613 928; 0245 611 378

Fax: 0245 217 951

E-mail: primarulmunicipiuluitargoviste@pmtgv.ro

Consiliul Județean Dâmbovița

Piața Tricolorului nr. 1, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Tel: 0245 207 600

Fax: 0245 212 230

E-mail: consjdb@cjd.ro

Centrul de Informare Turistică Târgoviște

Piața Tricolorului nr. 2A, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Tel.: 0245 633 341 ; e-mail: cnipt.tgv@gmail.com

www.targovistea-turistica.ro ; www.discovertargoviste.ro

Poliția Municipiului Târgoviște

Str. General I.E. Florescu, nr. 8

Tel: 0245 612 121

Serviciul Județean de Ambulanță Dâmbovița

Str. Iancu Jianu, nr. 78

0245 213 785

Inspectoratul pentru situații de urgență

Șoseaua Găești, nr. 9

0245 611 212

Farmacii non-stop

B-dul Unirii nr. 7, 0245 610 060

Str. Poet Grigore Alexandrescu nr. 11, 0372 789 436

Acces

Gara Târgoviște

Bd. Regele Carol nr. 1

Tel: 0245 611 243

Autogări Târgoviște

Direcție București, via Răcari

Str. Gării nr. 1, tel: 0345 105 971

Direcție București via Buftea, Pitești, Sibiu

Str. T. Vladimirescu nr. 86, tel: 0723 260 730

Direcție Ploiești

Str. Gimnaziului nr. 2, tel: 0723 260 730

Direcție Câmpulung, Buzău

Str. Câmpulung nr. 126, tel: 0723 260 730

Direcție Brașov, Sinaia, Râmnicu Vâlcea

B-dul Eroilor nr. 38, tel: 0245 616 532

0245 634 688

Stații taxi

Str. Lt. Stancu Ion nr. 2C

B-dul Regele Carol nr. 1 (Gara)

Str. Revoluției, lângă Biblioteca Județeană

B-dul Independenței nr. 2

Str. Gării (Piața Pavcom)

Acces cu mașina

DN 7: Târgoviște - București

DN 71: Târgoviște - Sinaia

DN 72: Găești -Târgoviște - Ploiești

DN 72A: Târgoviște - Câmpulung Muscel

Acces pe calea ferată

Calea ferată 201: București - Titu - Târgoviște - Fieni

TRĂSCOVIȘTE

HARTA MIJLOACELOR DE TRANSPORT ÎN COMUN

